

ABSTRAKT

Předložená diplomová práce se věnuje vyjevení styčných bodů na jedné straně, a odlišných východisek na straně druhé v Nietzscheho a Dostojevského pojetí nadčlověka s použitím tzv. filosoficko-antropologického přístupu k dané problematice. Vychází přitom jak z celkového kontextu tvorby obou autorů, tak ze zohlednění širších dobových kulturně-historických souvislostí. Základním východiskem dané práce je předpoklad (společný pro oba autory) klíčového postavení problému člověka, jehož nejdůležitějším bytostním určením je svobodné rozhodování. Analýza charakteristik zakládajících podstatu člověka následně vyúsťuje v tematizaci ideje nadčlověka – shrnutí výsledků hodnocení lidských bytostních vlastností a vize budoucí podstaty člověka. Prostřednictvím podrobné analýzy jednotlivých mezníků na cestě od člověka k nadčlověku v podobě různých typů vztahování se k vlastnímu bytí a vlastní svobodě – posledního člověka, vyšších lidí a nadčlověka (popř. obyčejných a výjimečných lidí) – autorka dospívá k soustavné komparaci motivu nadčlověka v myšlení obou autorů i s tím souvisejících konceptů (negativní a pozitivní svoboda, překonání nihilismu atd.), a nakonec jejich celkového významu.

KLÍČOVÁ SLOVA

F. Nietzsche, F. M. Dostojevskij, nadčlověk, svoboda, nihilismus, vyšší lidé, poslední člověk, vůle k moci, křesťanství, Bůh